

پرداخت هر يك از اعيان شش‌گانه برای ديه لازم نیست

يك وكيل پایه يك دادگستری، گفت: با توجه به روایاتی که در خصوص ديه وجود دارد، امروزه پرداخت هر يك از اعيان شش‌گانه برای ديه لازم نیست بلکه وجه رایج هر کشور ملاک است.

يك وكيل پایه يك دادگستری، گفت: با توجه به روایاتی که در خصوص ديه وجود دارد، امروزه پرداخت هر يك از اعيان شش‌گانه برای ديه لازم نیست بلکه وجه رایج هر کشور ملاک است.

به گزارش شبکه اجتهاد، يك وكيل پایه يك دادگستری، گفت: با توجه به روایاتی که در خصوص ديه وجود دارد، امروزه پرداخت هر يك از اعيان شش‌گانه برای ديه لازم نیست بلکه وجه رایج هر کشور ملاک است و علت اینکه درهم و دینار در آن زمان به عنوان ديه قرار داده شده این است که در هم و دینار در آن زمان وجه رایج بوده اند.

بهزاد اکبرآبادی در گفت و گو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، درمورد باب دوم کتاب چهارم قانون مجازات اسلامی (مقدار ديه قتل نفس) اظهار کرد: قانونگذار در ماده 204 قانون مجازات اسلامی قتل نفس را به سه نوع، عمد، شبه عمد و خطای محض تقسیم بندی کرده است و در ماده 206 همان قانون به موارد قتل عمد پرداخته است.

وی افزود: قانونگذار تعریفی از قتل عمد ارائه نداده است، لذا باید گفت که قتل عبارت است از سلب حمایت از يك انسان زنده و عمد بودن عبارت است از هدایت اراده انسان به سوی منظوری که انجام یا عدم انجام آن را قانونگذار منع یا امر کرده است بنابراین در جرایم عمدی فعل و نتیجه آن هر دو مورد اراده و خواست عامل است.

اکبرآبادی تصریح کرد: قتل عمد زمانی است که به قصد سلب حیات از مجنی علیه کسی که جنایت بر روی او واقع شده است ضمن آگاهی قبلی قاتل از نتیجه حاصل از فعل مجرمانه ارتکاب یابد یا به عبارت دیگر قاتل با علم به اینکه عمل او منتهی به نتیجه خلاف قانون آدم کشی می شود عمدا مرتکب عمل شود.

وی خاطر نشان کرد: صرف نظر از موارد استثنایی، انگیزه قاتل، رضایت مجنی علیه و اشتباه در هویت وی تاثیری در ماهیت قتل عمد ندارد و ماده 207 قانون مجازات اسلامی مجازات قتل عمد را قصاص تعیین و مقرر کرده است، هرگاه مسلمانی کشته شود، قاتل قصاص می‌شود، مستندات فقهی قصاص نیز عبارتند از آیه 183 سوره بقره، آیات 32 و 45 سوره مائده و آیه 33 سوره بنی اسرائیل.

اکبرآبادی ادامه داد: این ماده مطابق مسلمان را ذکر کرده، خواه مرد باشد یا زن، صغیر باشد یا کبیر و بین مسلمان و غیر مسلمان تمایز قائل شده است، اما ماده 210 قانون مجازات اسلامی اعلام می دارد که هرگاه کافر ذمی عمدا کافر ذمی دیگر بکشد قصاص می شود اگرچه پیرو دو دین مختلف باشند.

اکبرآبادی یادآور شد: کافر ذمی کافری را گویند که اهل کتاب باشد و تحت شرایط خاصی بمان، مال و عرض او در ذمه اسلام قرار گرفته باشد.

وی افزود: کافری که مسلمان را بکشد قصاص می شود اما مسلمان بر اثر کشتن کافر قصاص نمی شود و در کتب فقهی آمده است چنانچه مسلمان عادت به کشتن کفار پیدا کند قصاص می‌شود و نیز طبق روایات، ديه مرد ذمی 800 درهم و ديه زن ذمی 400 درهم است اما بر اساس نظریه و فتاوی معتبر فقها و تایید اداره حقوقی قوه قضاییه ديه ذمی با ديه مسلمان یکسان اعلام شده است.

این عضو پیوسته انجمن جرم شناسی ایران در پایان عنوان کرد: حسب مواد 220، 221 و 222 قانون مجازات اسلامی اگر شرایطی وجود داشت که ما نتوانسته ایم حکم به قصاص صادر کنیم باید حکم پرداخت ديه صادر شود لذا ديه قتل مرد مسلمان یکی از امور شش‌گانه است (که در گزارش قبل به آن اشاره شد) که قاتل در انتخاب هر يك از آنها مفید است و تلفیق آنها جایز نیست و انتخاب هر يك از موارد شش‌گانه با شخص جانی است و دادگاه باید بر اساس انتخاب مزبور حکم صادر کند، اما در زمان حاضر که وجه رایج ایران ریال است و امکان تهیه آن برای همگان فراهم است باید وجه رایج به عنوان ديه مدنظر قرا گیرد.

منبع: شبکه اجتهاد